

Stropnik, Vincenc Plešnik, Jazimir Wirth, Joža Lempel in Miha Vrstovšek.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Tepežem v Pragu je konec storjen; temveč rogovilijo nemški listi in poslanci. Ti so na Dunaji sklenoli resolucijo, naj bi odstopil grof Taaffe, ker je baje nemštvo v nevarnosti (?) prav za prav pa le nemško-liberalna stranka. Naposled še sklenejo enakih papirnatih tatermanov nekatera društva, more biti, kakšni črno-zlato-rudeči zastopi, in rabuka dr. Herbstova je pokopana. Toča domoljubi bodemo pomnili, kako so ti ljude pri tej priliki z Magjari in Bismarkom grozili se, to je sramota! Omenimo še, da so nemški dijaki iz Prage vsem drugim študentom poslali poziv, naj pridejo jeseni v Prago na pomoč; podpisani so sabljonožni mladiči 4 Judov: Herzel, Rechenberg, Pollak in Karpeles. — Iz Moravskega je se lani izselilo 2350 oseb. — Za Prago so cesar dovolili veliko obrtnijsko šolo s češkim poučnim jezikom. — Na Dunaji so zaprli pruskega rovarja in socialista Matz-a, ker je delavce ščuval. — Na Kranjskem je ustavoverstvo zgubilo zopet močan steber, deželnega predsedništva svetovalec dr. Schöppel gre v pokoj; tudi nemčurški Pirker se maja, ker je nemške Kočevarje, ko je njihove šole ogledoval, grdo razžalil rekoč: tako grdih in neumnih obrazov še nisem videl, treba bo regiment vojakov tje poslati, da sprideno kri popravijo! Fejte-bodi! Človek bi ne veroval, ako nebi slovenski in nemški listi brez ngovora tako poročali. — Ogerske volitve bodo kmalu dokončane, zmagala je Tiszajeva stranka; ubili so takrat pri volitvah samo 5 oseb. Slovaki so popolnem propali! — Krajina bo sred julija s Hrvatsko spojena. V Zagrebu so sv. Cirila in Metoda slovesno obhajali, slovanske meše je se velika množica udeležila, mesto je bilo zastavami ozalšano.

Vnanje države. Nemška cesarica je na smrt zbolela, Bismark je bolan došel v kopaljšče Kisingen; mož je precej potr in po palci hodi. V Lipskem so 112 socialistov iztirali; mesto Mannheim pa je izvolilo same socialiste v mestni zastop. — Turki so 5. julija zapustili Arto, greških vojakov 4000 je zasedlo prvi kos nove turške zemlje. Sultan je dal 5 morivecev sultana Abdul-Aziza na smrt obsoditi. Novo bolgarsko „sebranje“ t. j. državni zbor kaže 190 knezu udanih, a 144 nasprotujočih poslancev. Pravijo, da razpiše knez zopet nove volive. — Papež so 5. jul. slovesno sprejeli 1400 slovanskih romarjev, govoril je škof Strosmajer, papež so milostno odgovarjali. — Francozi so prisiljeni še Tripol vzeti, v mesto Sfaks njihove ladije uže streljajo; turški sultan je tje vojakov poslal; arabski vodja Bu-Amena je okolo 400 francoskih in španijolskih ljudi poklal. — V Severni-Ameriki je nek repu-

blikanec Guiteau na železniški postaji v Washingtonu dvakrat ustrelil v predsednika republike, Garfielda. Mož je nevarno ranjen. Tedaj tudi republikanskim glavarjem gre za kožo!

Za poduk in kratek čas.

Nesrečni dnevi generala Szapary-ja v Bosni.

(Spisal po lastnej skušnji D. Živkov.)

I. V slovenskih pa tudi nemških časnikih sem veliko čital o zasedenji Bosne in Hercegovine. V vsakem je omenjeno, kako je bil general Szapary sprva nesrečen. Nikjer pa ne najdem tega na dalje popisane. Ker so pri 20. diviziji bili večjidel Magyari ali poprek Ogri, Slovencev malo, Nemcev pa še menje, gotovo so magyarski listi o tem več govorili, kakor slovenski. Vendar bi rad tudi jaz ljubim bralcem „Slov. Gospodarja“ nekaj o tej nesreči povedal. Zato nastavim svoje slabo pero in bodem poskušal v kratkem popisati, kar sem doživel.

Pot iz Gradca do Djakovara so bralcem č. g. vojaški duhoven v tem listu prav lepo popisali. Nečem se toraj truditi in opisovati, kar je spretnejše pero od mojega uže podrobno zabeležilo. Dne 27. julija smo odrinoli iz Djakovara. — Namesto proti Brodu smo v Vipolje na levo krenoli v veliko Kopanico, lepo ves v Vojaški granici. Dež nas je celo pot kopal, pa hvala Bogu, dobil sem pri nekem poštemem kmetu dobro podstrešje. Kmet me je gostoljubno sprejel, in mi po tamošnji navadi „rakije“ ponudil. Hitro mi pove, da je tudi on bil vojak v nekajnem Brodskem polku graničarjev. Nisem ga mogel dolgo poslušati, ker sem imel dovolj posla; zvečer ob 6. uri dobim povelje, da moram jaz in še jeden v Brod k višjemu poveljništvu na na pošto. Hitro sta konja obsedlana in kedar ju zasedeva, začne tudi dež liti kakor da bi iz vedre vlival. Stranska pot do Andrijevec je bila jako slaba in midva sva morala počasi jezdariti, in ker je huda tema nastala, nisva mogla dalje, kakor do Garčina. Sedaj hitim nama priskrbet prenočišča. G. beležnik misleč, da nas je veliko, se prestraši, kam bi nas vteknol, ker je bilo vse polno. Ko mu povem, da sva samo dva, naju hitro k sosedu v škedenj potisne. Ko sta konja nahranjena, se vleževa v drugi kot škednja in zaspiva. Drugo jutro ob 1/23 sva bila po konci in ko sta bila konja nahranjena, odrineva proti Brodu. Vasi ob cesti so bile z vojniki vsake vrste napolnjene, tudi Brod je bil natlačen z vojniki, da je človek malokde koga drugega na ulici srečal kakor vojaka; tudi od našega domačega polka šte. 47 sem nekoliko ljudi videl. Ker ni bilo drugega prostora, priveževa konja v nekem dvorišči k plotu in hitiva po svojem poslu. Po dovršenem delu si hočeva mesto nekaj ogledati pa ni se dalo skoro nič videti, ker je po ulicah stal voz tik voza, po

vsaki ulici in trgu, po Savi pa so se vozili čvrsti pijonirji s svojimi čolni, in parobrodi so dohajali in odhajali. Unkraj v Bosni pa je pri stražnici še vihrala turška zastava. Bog daj zadnokrat. Popoldan odrineva od Broda nazaj v Kopanico. Povsodi sva videla vojake z golimi sabljami in bajoneti semtertje letati, ker so jih brusit nosili. Tudi midva najdeva dospevši v Kopanico pri naših povelje sablje nabrusiti, kar sva drugo jutro zgodaj storila.

V Kopanici in okolici gvezdijo štorcklje ali štrki na dimnikih in strehab. Mladiči svoje dolge vrate iz gvezd držijo in klepečejo, kar se nam je vsem dopadlo. Štorcklje so tam prav domače, kakor pri nas lastovke. Zvečer se zbirajo stare na cerkveni strehi in na vso moč klepečejo. Dne 30. smo jo odrinoli v Šamac, kamor smo uže ob 10. uri predpoldnem dospeli. Celi den smo se za prehod čez Savo pripravljali, se lačni na solnci pekli, dokler ob 5. uri zvečer ne pride na nas red, da pojdemo na velikanski brod, kojega je parobrod čez Savo prevažal. Ob 1/2 6. smo stopili na „Bosensko zemljo“. Nam je bil za tabor odkazan nek pašnik na zahodni strani od mesta blizu reke Bosne. Ker nismo imeli seboj mesa in ga tam dobili nismo, zato smo prvokrat pogrešali jesti; tudi smo prvokrat pod milim nebom prenočili, in prvokrat v Bosni budo bili od deža prani. Po noči pride dež z burjo in moj slabi šator, kojega sem si zvečer iz vrbovega vejevja napravil in s turškim senom pokril, do tal podrla. Potem me je dež brez vse milosti celo noč pokal in pral, da mi je bil vsak gumb na srajci moker, ter sem večidel v plašč zavil na sedlu sedel, in nekolikokrat malo zadremal. Dne 31. julija se je zvedrilo. Bil je prav lep dan. Po celem taboru je bilo videti, kakor da bi perice prinesle perila sušit pa ne mislite belega čistega, ampak vmazanega. Na vsaki meji, kolu, plotu, še na konjih so visele srajce, gače, plašči itd. Namesto včerašnje menaže smo kupili ovce in si uže na zajutrk ovčji gulaž skuhali, akoravno ni bilo druga, kakor ovčetina, voda in sol, pa je vendar bilo dobro. Doma bi ga ne bil pogledal. (Dalje prihod.)

Smešničar 27. Někde so pri županu se posvetovali zastran srenjske krčme. Župan, modra glava, pokašlja in potem reče: možje, jaz mislim, da bo najbolje kazalo, če še na dalje pustimo krčmo sedanjemu krčmarju, on je dober kristijan in je boter uže mnogim otročičem, katere je krstiti dal.“ Na to se zglesi prvi svetovalec, mnogoskušen mož, in reče: možje, ravno to mi ne gre v glavo, kajti, če je krčmar takšen mož, potem je mogoče, da nam bode še vino krščeval! F. Marinič.

Razne stvari.

(Slovenska čitalnica v Mariboru) praznuje dne 17. julija t. l. spomin svojega dvajsetletnega ob-

stanka in priredi v to svrhu v svojih prostorih veselico sè sledečim programom: I. Banket. II. Ples. Začetek banketa je ob 7. uri zvečer. Ples se prične ob 9. uri zvečer. Pri banketu stane kuvert 1 forint. Kdor se hoče banketa udeležiti, naj blagovoli to vsaj do 14. julija t. l. odboru naznati. K tej veselici prav uljudno vabi odbor.

(Kresa) 7 številka obsega: Pomladanski vetrovi. — Kresova. — Blagodejna zvezdica. — Narodno blago. — Beseda o jugoslovanskih razmerah. — Dr. Ljudevit Gaj in ilirska ideja. — Rimsko dedinolvstvo in njega izpodbijalci. — Obraz rožanskega razrečja na Koroškem. — Zgodovinske črtice o nekdanji provinciji Windischgraz. — Drobnosti.

(Učenci vinorejske šole mariborske) napravili so izlet v Bizeljske gorice ogledovat, kako trtna uš vinograde vedno huje pustoši. Prihodnjč več.

(V Ptuj) so pri volitvi za okrajni zastop zmagali nemčurji in liberalci ter v zastop pritišali grofa Wurmbanda. Slovencev je bržčas preveč pa doma ostalo.

(Deželni odbor) je po toči poškodovanim pri sv. Hemi daroval 200 fl. v nakup semena.

(Trboveljska premogova zadruga) imela je 252.841 čistega dohodka. Kapital hoče sedaj izdajanjem novih popolnem vplačanih delnic pomnožiti do 12 milijonov.

(Med delanjem na travniku) so tatje v Pohorji vdrli v Pušnikovo hišo in ukradli 108 fl., srebrno uro, pištolo, obleko, dolžno pismo 800 fl. Bržčas je to storil siloviti tat Razboršek, ki je tudi v Slivnici okradel Toličiča in Žigarta v Orehovivesi.

(G. Jožef Seifried) zdravnik ormoški zavrača v pismu do „Slov. Gosp.“ kot neresnično, da bi bil on kedaj rovaril zoper gr. Žižka, da izraz „Pulver verschossen“ ne zadeva njega, ampak njegovega brata, ki se je istih besed poslužil pri nabiri družbenikov za „Schützengesellschaft“, ter da je dovolj krepek dolžnosti svojega stanu izpolnjevati.

(Rakušev celjski komedijant) skače po svoje „Cillier-Zeitungi“, kakor kakšna srborita opica simotamo ne vedoč, kako bi si jezo obladil nad „Slov. Gospodarjem“, ki mu je nemilo na rep stopil in mu dopovedal, da se Slovenci ne damo meni nič tebi nič z blatom ometavati od ljudij, ki na slovenskih tleh ljubi krahek jedó in vinčice pijejo! Svetujemo pa mu, naj se da z mrzlo vodo polivati, da mu ne bo prevroče!

(Nek bistriški liberalci) se v „Marb. Zeitung“ žali in jezi, da so Bistričani mil. knezoškofa prilično letošnje birme spodobno sprejeli. Oj kako malo strpljive duše so slaboverci.

(Nemško šolo) hočejo v Štorah pri Celji napraviti.

(Tata daleč od doma prejel) je žandar Levstik v Središču, namreč Franca Feigelna iz Pilštanja, ko je Jak. Šinkotu ukradel 4 fl. 50 kr.